

Világosságot!

Áldom az Úr nagy hatalmát,
Bölcsességét csodálom, —
Hisz sokszor tesz olyan csodát,
Hogy azt hiszem csak álom.

Lám nálunk is a teremtő
Elárasztá szent kegyét, —
(No de azért szavaimat
Még készpénznek ne vegyék.) —

Megvilágít szent kegyével,
Amint lehet sok agyat . . .
De sok dolgon megbicsaklik
Az isteni akarat.

Lesz már azért világosság,
Szépen tessék csak várni,
Lesz villamos ivlámpa is,
Beszélhet már akárki.

A sok fő-fő korifeus
Gyúrja már a szent ügyet,
Van is érte lelkesedés,
Nem kis, de nagy hevület.

Oh szent Tamás! Mily nagy is lesz
A boldogság; meg a kéj,
Számúzve lesz már Csongrádról
A pokoli sötét éj.

Nem üthet már senki agyon
Zord sötétben hátulról,
Ha kullogunk hazafelé
Szoarévá vált zsúrról.

Bús—Bak.

Tyúk Mártonnak.

Hej! Tyúk Márton! hej! Tyúk Márton!
Törjön el a tolla,
Mikor kevély, gúnyos módon
A tintába mártja.

Hej! Tyúk Márton! hej! Tyúk Márton!
Ne fogjon a tolla,
Mikor „Böskét“ az aranyost,
Bántani akarja.

Hej! Tyúk Márton! hej! Tyúk Márton!
Ne szekirozd Böskét,
Tudom neked is jól esik,
Hogyha mond jó estét.

Hej! Tyúk Márton! hej! Tyúk Márton!
Nem is Márton: Marci
Mért bántod az „Öreg“ bátyót,
Üssön meg egy harci.

Marci, Marci „Öreg“ bátyót
„Böske cirógatja?
Ej, ej, mit szól mindezekhez,
„Borcsa“ ha megtudja?

Hagyj te békét Marci öcsém
Hagyj ám az öregnek,
Mert különben — én nem bánom —
De odalba ütnek!

Mondok egy jót Marci öcsém,
Az „öreg“ most gyenge,
Beteg, tudod, influenza
Környékezi rendre.

Látogassunk el hozzája,
Ne említsük „Böskét“
Köszöntsünk be barátsággal
Id' adja a lelkét.

Hanem aztán csak okosan,
Az „anyjuk“ ne tudja
Hogy nem „Böske“ más „valaki“,
Van gondolatában.

Marci! koccints barátsággal,
Jót, se rosszszat róla,
Se „öreg“-ről, se „Böskéről“
Ne szóljon a nóta.

Idaházy Jóska

s. jegyző sóhajtásai a községházán.

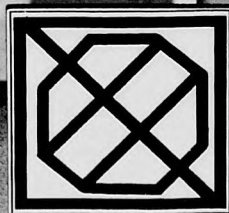

Hát mink háztulajdonosok jól jártunk ezzel a villanynyal! No de meg is szavaztuk. Nekem igen fontos. Mert mióta ezzel a házasságommal erre a jó meleg helyre kerültem, meg nagy is a módom, hát a fene lesz villany nélkül. Az egész házamba bevezettettem. Még a tyúk ólba is. Ha tolvaj támadná meg őket, legyen mit felgyújtaniok hirtelenében. A 24 pengő forintos csizmám szárára is tetetek egy-egy villany körtét. Legalább látják, hogy úr vagyok. Tehetem. —

Csak az a baj, hogy ilyen késő őszi jár az idő. A gólya úgy itt hagyott bennünket, hogy talán sohasem látjuk viszont. Pedig szívünkben tavasz van! Jól is élünk. Tehetjük! A múlt tavaszon már egy kosarat is tétettem a *tanyásommal* a házam kéményére, de bizony a gólya nem vette észre, nem fészkelt bele. Azt mondják, hogy a gólya így az ütöt kopott, öreg színezetű, komikus hajlékok tájékat kerüli. Jól teszi. Semmi közöm se gólyához, se más ragadozó madárhoz, csirkém — libám van bőven, van benne részem, egyét szárnyast utál az úri ember. A vadat is szerettem azelőtt, de mióta így a *puskámat* is megemésztette az idő vas foga, erről is lemondottam. Nem sül el. Csak a múltak emlékeiből idézek fel egy-egy sikerültebb vadászjelenetet. De jókat is mulattunk! Haj! Szinte még ma is eszembe jut az a szép vadásznóta:

Káka tövén költ a ruca
Jó földben terem a búza,
De ahol a szép lány terem,
Azt a földet nem ismerem.

Pict.

András telefon jelentése a piac kettészakadásáról.

Möglátszik, hogy asszonyokból ál a piac, mer ott ugyan rőndnek nyoma sincs. Hijába beszél a zembőr hivatalosan hozzájuk, hijába minden disputa, hogy a piac legszöbbs pontyát, a főút tájékát nem lehet üresen hanyyni, ők csak oda törekszenek mindig a végire.

Hogy oszt mindenki az végire pakol, olyan nagy a tömörülés, a zasszonyok, meg emberek közt, hogy majd agyon nyomják egymást.

Ippen hijába beszél nekik az embőr, hogy az mégsöm járja, hogy mind a végire szaladnak, mintha csak viccőnyi akarnának az embőrrel, meg söm hallgatytyák, hanem ott lükdöstetik egymást az piac végin.

De hát mit csináljon az embőr ezzel az asszonyi néppel, ki nem kezhetünk velük, mer ugyis mi adjuk mög az árát, még ha hivatalos hatalommal rőndölközünk is.

Mivel pedig jaz piac mostani állapotába a gusztálódó embőrfélinek is van sétáhele az piac főpontján, javaslatom odairányul, hogy mivel az piaci központ mások által ugyis lefoglalatik jaz asszonyokat ne focsszuk meg attul a zöböntül, hogy a végire pakóhassanak. Hélvatatos tisztólettel András.

Műfordítás.

Ubi bene ibi patria = Hol vagy Bene itt pátria a'!

Nemo profeta in sua patria = A néma próféta subában jött haza.

Veni vidi vici = Béni mennyi a vizi?

Fiat justitia, pereat mundus = A Justin Teca flát vezesd át a világon.

Guttacavat lapidem = A guttaperchát lapitom.

Quod licet Jovi = Bojnicer Kóbi.

Zeder Janku

euclipista gombolkozásai.

Nyekemnek zegyik hazajaba Muszkkak birodalmaba mozstanaba zigen borzasztó nagy vírengzések történik magukat. In megzolvaszgam zújsagokat izs rettenetesen megborsozta zenyim hatam zijedelemtul. Migizs csak úgy keztem gombolkoznyi magamat, hogy csag azir töbet ír csendes ocsejanyok hu'amzó habjai között ringatozas csinyalni izs egy kicsinyka csőnyi-komon atveznyi mazzik partra Zamerika szip hatara megtekingetnyi. Milyen jó lehet akar hajas piritózs, mikor zemberiseg a nagy kenderbúl bele kandikalja zóví gyönyörú kít szip öreg szemeival zaba a tejel mizel folyó kandadamba. Zigen naty kedved tamatta nyekem megtapasztalगतnyi zebe bolgogzsakos zorszagomba jarkalnyi bele izs zelhadarozta zenge-met, hoty zin izs eczer zútra keleg, mint a göltözgető gójak, fecskík. Csag mig előbb zebe zarva szeginy zorszagomba zakarok kicsinyka rend csinyalas megcselekényyi, mer had zin nalad nilkul nyem lehetségezs semi se. Bizom kireg. alazsan draga barátjai izs elvtarsasagjai zin vezerló bizotsagomnak nyeki.

Kukás Jóska

Szavazattya az társadalmi Mizéli rákrul.

Kelt levelem az tormos Vellámba az Szántóji patikáMon Pínteken Piac Után.

Nincs szebb, nincs job, meg helösebb az Igaz magyar Szabadságnál, melnél Fogva az embörnek mög van az vagyomja, mög van az ide tartozandó mindennapi betevőjin kívöl az jó Módja, oszt így tuggya magát az magájéba Urasan tájékozni, amillen pátentosan csak dukál az egy régi tóbül való nemesnek.

Mit nekem azok Az hivatalnokok! Nincsennek azok olan urak, mint Én. Se vagyomjuk, se Valifitációjuk nincsen Olan, hogy azén hivatlan álásomall versenyölhetne. Legyen az akar a királi szolgabiróság vagy akar az tekintetes bélügyi milisztérium, Nekem egy se deponál.

Csak tseléd az minyája akar csak azén húséges jultsa tselédem mer mink fizetyük üket minyáját.

A múltkor mégis mer mán anyitt lábatlanKottak nállam, kijártam nekik, hogy javicsák a bérüket. Úgy is lött ahogy én interföláltam. Had legyen a szegény vagyomtalanoknak az istenattáknak is egy kis Karácsonjuk. Meg kölött mán eszt teni mán csak azér is, nehogy azt higyük, hogy valami síbec Úral van dóguk.

Az jultsa tselédet is bele heleszttem most mán abba az koronás fizetési osztálba hogy joban esen neki is esztán a munkálkodás. En meg most mán vissza húzódok az én birodalmomba asztán lüvödözöm a vadállományt akit az parasztok hizlálnak nekem. Nem lenék én Hivatalnok se mennyiér se mégha mingyá angliusnak kéne is lenni az T anya nyelve-mnek.

Az gyüvö héten az vellámba megtartom 25 évös úri Juh bélumomat. Meghilom úri Kolegáimat kikel úgy Szerbuszolnyi szoktam. Vatsora után ragyútunk abul az régi termésű jó dohambul. kit még legíny koromba tettem el az Finánc urak szeme elül osztán el danoljuk Saját nevelésű nótámat, kit jó kadvemben le írtam még az Félegyházi vásárkor.

Igy szól e

Mikor én még legény vótam,
Paraszt gyócs Gattyába jártam.
Ganyét hortam az tanyára,
Nem is szógált ez káromra.

A vagyomom szaporodott,
A gyócs Gattyám mind el kopott.
Vettem nadrágot helyibe,
S lettem Nagy Úr egyszeribe.

Nem törődök az dologgall,
Bolond, aki Szecsát vagdal:
Most már kaszinóba járok,
Jóbban ál nekem a Gérok.

Ha kimegyek az Vellámba,
Az tseléd ál mind haptákba.
Ki szavamat nem fogagya
Bujdoshat, mint erdök vagya.

Vagyom impolál csak nekem,
Szegény embört mind Megvetem,
És danolok meg nótázok,
Csak urakkal parolázok.

Böske a corsón.

Minap egyik őszi kosztümömet megmutattam Tóni bácsinak. — Kérdeztem tőle, mit szól hozzá?

— Tudod Böském — szól az öreg — úgy vagyok én az ilyennel, mint a töltött káposztával, ha hiányzik a töltelék, a káposzta levelet magában nem becsülöm semmire.

Milyen ravasz!

Megkérdeztem — diskurálás közben Tóni bácsitól, hogy miért van a vőkben ösztönszerű gyűlölet az anyósok ellen?

— Hát amiért a kutyában a sintér ellen felelt az öreg csendesesen.

odaf
dolgo
ban.
biró
pípál
hogy
Már
dohá
sége
pot.
legk
főisp
rám

mus
jóisp
csak
nem
kám
totta
elfog
Van
igy
emb

a p
is!
kár
min
érn

ras
azo